

”سدا اُمنگ اُتساه ۾ رهنِي ڪِي يُڪتيان“

آج سِرُو بچون ڪِي دِلارام باپ، بچون ڪِي دِل ڪِي آواز، دِل ڪِي مِينِي مِينِي باتون ڪا ريسپانڊ ديني ڪِي لِيئي آئي هئي. اُمبرت ويلي سين ليڪر باپ دادا چارون اور ڪِي بچون ڪِي پِن پِن راز پري ساز سُنتي رهنِي هئي. ساري دن ۾ ڪتني بچون ڪِي اُڙ ڪتني پرڪار ڪِي ساز سُنتي هونگي. هرايڪ بچي ڪِي پِي سميہ سميہ پِن پِن ساز هوتي هئي. سڀ سين پهلِي زياده نئچرل ساز ڪوئسا سُنتا هئي؟ نئچرل وستو سدا پريه لگتي هئي. تو سڀ بچون ڪِي پِن پِن ساز سُنتي هوتي باپ دادا بچون ڪِي سار ۾ مڪيه باتين سُناتي هئي.

سڀي بچي يتاشڪتي لگن ۾ مگن اوستا ۾ اِسْتت هوني ڪِي لِيئي وا مگن سوروپ ڪِي اَنپوي مَوَرْت بنِي ڪِي لِيئي اَئينشن بهت اچا رڪتي چل رهي هئي. سڀڪي دِل ڪا ايڪ هيٺن اُمنگ اُتساه هئي ڪ مگن باپ سمان سمپ رتن بن سدا سپوٽ بچي ڪا ثبوت دُون. يهه اُمنگ اُتساه سِرُو ڪِي اُڙتي ڪلا ڪا آڌار هئي. يهه اُمنگ ڪئين پرڪار ڪِي آني والي وگهنون ڪو سماپت ڪر سمپن بنِي ۾ بهت سهيوگ ديتا هئي. يهه اُمنگ ڪا شڏ اُڙ دري سنڪلپ وجئي بناني ۾ وشيش شڪتيشالي شستر بن جاتا هئي. اِس لِيئي سدا دِل ۾ اُمنگ اُتساه ڪو اِس اُڙتي ڪلا ڪي ساڌن ڪو قائم رکنا. ڪي پِي اُمنگ اُتساه ڪم نهين ڪرنا. اُمنگ هئي، مڃهي باپ سمان سِرُو شڪتيون، سِرُو گئون، سِرُو گيان ڪِي خزانون سين سمپن هونا هيٺن هئي، ڪيونڪ ڪلپ پهلِي پِي مگن سرپشت بنا ٿا. ايڪ ڪلپ ڪي تقدير نهين ليڪن اَنيڪ وار ڪي تقدير ڪي لڪير پاڳيه وڌانا دواران ڪينچي هوتي هئي اِسي اُمنگ ڪي آڌار پر اُتساه سُنتم هيٺن اُتپن هوتا هئي. اُتساه ڪيا هوتا؟ ”واه ميرا پاڳيه“. جو پِي باپ دادا نين پِن پِن ٿائيتل ديئي هئي. اُسي سمرتي سوروپ ۾ رهنِي سين اُتساه اَرڻات خوشي سُنتم هيٺن اُڙ سدا هيٺن رهنِي هئي. سڀ سين بڙي تي بڙي اُتساه ڪي بات هئي ڪ اَنيڪ جنم آپ نين باپ ڪو ڏوئدا ليڪن اِس سميہ باپ دادا نين آپ لوگون ڪو ڏوئدا. پِن پِن پردون ڪي اَندر چپي هوتي ٿي. اُن پردون ڪي اَندر سين پِي ڏوئدا ليئا نان؟ بچڙ ڪر ڪتني دُور چلي گئي! ڀارت ديش ڪو چور ڪر ڪهان چلي گئي! ڌرم، ڪرم، ديش، ريت-رسم، ڪتني پردون ڪي اَندر آ گئي. تو سدا اِسي اُتساه اُڙ خوشي ۾ رهنِي هونان! باپ نين اپنا بنايا يا آپ نين باپ ڪو اپنا بنايا! پهلِي ميسيج تو باپ نين پيڄا نان. چاهي پهچانني ۾ ڪوئي نين ڪتنا سميہ، ڪوئي نين ڪتنا سميہ لگايا. تو سدا اُمنگ اُڙ اُتساه ۾ رهنِي والي آتمائون ڪو، ايڪ ٻل ايڪ ڀروسِي ۾ رهنِي والي بچون ڪو، همڻي بچي مددي باپ ڪا سدا هيٺن اَنپو هوتا رهتا هئي. ”هونا هيٺن هئي“ يهه هئي همڻ. اِسي همڻ سين مدد ڪي پاتر سُنتم هيٺن بن جاتي هئي. اُڙ اِسي همڻ ڪي سنڪلپ ڪي آگي مايا همڻ هيٺن بن جاتي هئي. پَتا نهين، هونگا يا نهين هونگا، مگن ڪر سڪونگا يا نهين، يهه سنڪلپ ڪرنا، مايا ڪا آواهن ڪرنا هئي. جب آواهن ڪيئا تو مايا ڪيون نهين آئينگي؟ يهه سنڪلپ آنا اَرڻات مايا ڪو راستا دينا. جب آپ راستا ڪول ديتي هو تو ڪيون نهين آئينگي؟ آڏا ڪلپ ڪي پريت رڪني والي راستا ملتي ڪئسي

نھين آئينگي؟ اس ليئي سدا اُمنگ اُتساه ۾ رھني والي ھمٿوان آتما بنو. وڌاتا اؤر ورداتا باپ کي سنڀڻڻ سين ٻالڪ سو مالڪ بن گئي. سرو خزانون کي مالڪ، جس خزاني ۾ اپراپت ڪوئي وستو نھين. اُتسي مالڪ اُمنگ اُتساه ۾ نہ رھينگي تو ڪوئن رھينگا! يھ سلوگن سدا مستڪ ۾ سمرتِي روپ ۾ رھي. ”ھر ھين ٿي، ھر ھين ھٿ اؤر ھر ھين رھينگي.“ ياد ھٿ نان! اسي سمرتِي نين يھان تڪ لايو ھٿ. سدا اسي سمرتِي پو. اچا.

آج تو ڊبل وديشي، سڀ سين زياده ۾ زياده دؤر ديشواسي، دؤر سين آني والي بچون سين وشيش ملني کي ليئي آئي ھٿ. وٽسي تو ڀارت کي بچي پي سدا اڌڪاري ھٿ ھين. ڦر پي چانسلر بن چانس ديتي ھٿ اس ليئي ڀارت ۾ مھاداني بنني کي ريت رسر آب تڪ پي چلتي ھٿ. سڀ نين اپني اپني روپ سين وشو شيوا کي مھايگي ۾ سھيوگ ديتا. ھرايڪ نين بھت لگن سين اچي تي اچا ڀارت بجايا. سرو کي ايڪ سنڪلپ دواران وشو کي انيڪ آتمائون ڪو باپ کي سمپ آني ڪا سنديش ملا. اُپي اسي سنديش دواران جڳي ھوئي جوتي انيڪون ڪو جڳاتي رھينگي. ڊبل وديشي بچون نين اپني دريڊ سنڪلپ ڪو ساڪار ۾ لايو. ڀارتواسي بچون نين پي انيڪ نام ڦھلاني والي، سنديش پھونچاني والي آتمائون ڪو سمپ لايو. ڦلڌاريون ڪو پي سنيھ اؤر سمپرڪ ۾ سمپ لايو. ڦلڌاريون ڪو پي سنيھ اؤر مڪ کي شڪتي دونو ھين مل ڪر سنديش کي جوتي جڳاتي رھينگي. اسي ليئي ڊبل وديشي بچون ڪو اؤر ديش ۾ سمپ رھني والي بچون ڪو، دونو ڪو وڌائي. ڊبل وديشي بچون نين ڀاورفل آواز ڦھلاني کي نمت بني ھوئي وشيش آتمائون ڪو لايو اُس کي ليئي پي وشيش وڌائي ھو. باپ تو سدا بچون کي شيواڌاري ھٿ. پھلي بچي. باپ تو بئڪبون ھٿ نان! سامني مٿدان پر تو بچي ھين آتي ھٿ. مڪنت بچون کي محبت باپ کي. اچا.

اُتسي سدا اُمنگ اُتساه ۾ رھني والي، سدا باپ دادا کي مدد کي پاتر، ھمٿوان بچي، سدا شيوا کي لگن ۾ مگن رھني والي، سدا سيمر ڪو پراپت ھوئي شڪتيون دواران سرو آتمائون ڪو شڪتيون کي پراپتي ڪراني والي، اُتسي باپ کي سدا اڌڪاري وال ٻالڪ سو مالڪ بچون ڪو باپ دادا ڪا وشيش سنيھ سمپن يادپيار اؤر نمستي.

جانڪي دادي سين :- باپ سمان پو کي ورداني ھو نان! ڊبل شيوا ڪرتي ھو. بچي کي منسا شيوا کي سڦلنا بھت اچي ڊڪائي دي رھي ھٿ. سڦلنا سوروپ ڪا پرتڪي ثبوت ھو. سڀي باپ کي ساڻ ساڻ بچي کي پي گڻ گاتي ھٿ. باپ ساڻ ساڻ چڪر لگاتي ھٿ نان! چڪرورتي راجا ھو. پر ڪرتي جيت ڪا اچا ھين پرتڪي ڀارت بجاء رھي ھو. آب تو سنڪلپ دواران پي شيوا ڪا ڀارت اچا چل رھا ھٿ. پرتڪيڪل ثبوت اچا ھٿ. اُپي تو بھت بڙي بڙي آئينگي. وديش ڪا آواز ديش والون تڪ پھونچينگا. سڀي وديشي بچون نين سروس کي اُمنگ اُتساه ڪا اچا ھين ثبوت ڊڪايا ھٿ. اس ليئي سڀي کي طرف سين آپڪو بھت بھت وڌائي ھو. اچا مائيڪ لايو، ياد ڪا سوروپ بن ڪر شيوا کي ھٿ. اس ليئي سڦلنا ھٿ. اچا بغيچا تيار ڪيئا ھٿ. آلاه اپني بغيچي ڪو دڪ رھي ھٿ.

جينتي بهن سين:- جنم سين لکي اؤر لولي تو هو هين. جنم هين لک سين هوئا هئ. جهان پي جائينگي وهه آستان پي لکي هو جائينگا. دیکو، لنڊن کي ڌرني لکي هو گئي نان. جهان پي چکر لگاتي هو تو کيا سوغات دیکر آتي هو. جو پاڳيه وڌانا دواران پاڳيه ملا هئ وهه پاڳيه بانٺ کر آتي هو! سڀي آپکو کس نظر سين ديکتي هئ، معلوم هئ؟ پاڳيه کا ستارا هو. جهان ستارا چمکتا هئ وهان جگمگ هو جاتا هئ. ائسي انپو کرتي هو نان! قدم بچي کا اؤر مدد باپ کي. فالو فادر تو هو هين ليکن فالو ساڻي (جانکي دادي کو) پي نیک کيئا هئ. يهه پي سمان بنني کي ريس اچي کر رهي هئ. اچا.

گائتري بهن سين (نيويارک):- گائتري پي کمر نهين، بهت اچا سروس کا ساڌن اپنايا هئ. جو پي نمت بن کر کي آتمائين مڌوبن تک پهونچائي، تو نمت بنني والون کو پي باپ دادا اؤر پريوار کي شپ سنيهه کي پُشپون کي ورشا هوتي رهتي هئ. جتنا هين شلي اچي آتما هئ، اتنا هين يهه جو بچا آيا (رابرٽ موئر) يهه پي بهت اچا شيوا کي کيتر ۾ سهيوگي آتما هئ. سچي دل ۾ صاحب راضي. صاف دل والا هئ. اس ليئي باپ کي سنيهه کو، باپ کي شکتی کو سهج کئچ کر سکا. اُمنگ اُتساهه اؤر سنکَلپ بهت اچا هئ. شيوا ۾ اچا جمپ لگائينگا. باپ دادا پي نمت بني هوئي بچون کو دیک هرشت هوتي هئ. اُنکو کهنهه شيوا ۾ اُڙتي کلا والي فرشتا سوروپ هو اؤر ائسي هين انپو کرتي رهنا. سروس ۾ اُڙتي کلا والا بچا هئ. سروس کرني کا اُمنگ اچا هئ. اچا، سڀي کي سهيوگ سين سڦلنا مڌوبن تک دڪائي دي رهي هئ. نام کسکا پي نهين لي رهي هئ. ليکن سڀ سمجهنا کي همين بابا کهم رهي هئ. کوئي پي کمر نهين هئ. سمجهو پهلي هر شيوا ۾ آگي هئ. چوئي بڙي سڀي نين تن، من، ڌن، سميه، سنکَلپ سڀ کچ شيوا ۾ لگيا هئ.

مرلي پائي اؤر رجني بهن سين:- باپ دادا کي سنيهه کي ڏور نين کينچ لايان. سدا اُپي کيا ياد رهتا هئ؟ سواسون سواس سيکنڊ سيکنڊ کيا ياد رهتا؟ سدا دل سين بابا هين نکلنا هئ نان! من کي خوشي، ياد کي انپو دواران انپو کي! اُپي ايڪاگر هو جو سوچينگي وهه سڀ آگي بيڌني کا ساڌن هو جائينگا. صرف ايڪ ٻل ايڪ پروسني سين ايڪاگر هوکر سوچو. نشچيه ۾ ايڪ ٻل اؤر ايڪ پروسا، تو جو کچ هوئا وهه اچا هين هونگا. باپ دادا سدا سات هئ اؤر سدا رهينگي. بهادر هو نان! باپ دادا بچون کي همٺ اؤر نشچيه کو دیک کي نشچيه اؤر همٺ ٻر وڌائي دي رهي هئ. بي فکر بادشاهه کي بچي بادشاهه هو نان! ڊراما کي پاوي نين سمپ رتن بناء هين ديئا هئ. سات پي بهت اچا ملا هئ. ساکار کا سات پي شکتيشالي هئ. آتما کا سات تو هئ هين باپ. ڊبل لغت هئ. اس ليئي بي فکر بادشاهه. سميه ٻر پُچ آتما بن پُچ کا کاريه کيئا هئ. اس ليئي باپ دادا کي سهيوگ کي سدا پاتر هو. کتني پُچ کي اڌکاري بني. پُچ آستان کي نمت بني. کسي پي ريت سين بچي کا پاڳيه بناء هين ديئا نان. پُچ کي پونجي اڪني هئ. مرليڌر کا مرلي، ماسٽر مرلي هئ. باپ کا هات سدا هات ۾ هئ. سدا ياد کرتي اؤر شکتی ليتي رهو.

باپ کا خزانہ سو آپکا، اذکارِ سمجھکر چلو۔ باپ دادا تو گھر کا بالک سو گھر کا مالک سمجھتی تھیں۔ پرمارت وھنوار دونو ساٹ ساٹ ھو۔ وھنوار ۾ ڀي ساٹ رھي۔ آڇا۔

يو.ڪي. گروپ سين:- سڀي اپني ڪو سؤراجيہ اذڪاري سمجھتي ھو؟ وئسي ڀي لنڊن راجڌاني ھئە نان! تو راجڌاني ۾ رھتي ھوئي اپنا راجيہ سڌا ياد رھتا ھئە نان! راڻي ڪا محل ديڪتي ھوئي اپني محل ياد آتي ھئە؟ آپڪي محل ڪتني سندر ھونگي، جانتی ھو نان! ائسا آپڪا راجيہ ھئە جو آب تڪ ڪوئي راجيہ نہ ھوئا ھئە، نہ ھونگا۔ ائسا نشا ھئە؟ ڀل آڀي تو سڀ وناش ھو جائينگا۔ ليڪن آپ تو ڀارت ۾ آ جائينگي نان۔ يھہ تو پڪا ھئە نان! جھان ڀي برھمڻ آتمائون نين اتني شيوا ڪي ھئە وھ پڪنڪ آستان ضرور رھينگي۔ آدمشماري ڪم ھونگي۔ اتني وستار ڪي آوشيڪتا نھين ھونگي۔ آڇا۔ اپنا گھر، اپنا راجيہ، اپنا باپ، اپنا ڪرتويہ سڀ ياد رھي۔

پرشن :- سڌا آڱي ٻڌني ڪا سھڄ ساڌن ڪيا ھئە؟

اُتر :- ناليچ اوڙ شيوا۔ جو ٻڄي ناليچ ڪو آڇي ريت ڌارڻ ڪرتي ھئە اوڙ شيوا ڪي سڌا رڇي بني رھتي ھئە وھ آڱي ٻڌتي رھتي ھئە۔ هزار پڇا والا باپ آپڪي ساٹ ھئە، اس ليئي ساڻي ڪو سڌا ساٹ رڪتي آڱي ٻڌتي رھو۔

پرشن:- پرورتي ۾ جو سڌا سمرپت ھوڪر رھتي ھئە، اُنڪي دواران ڪوئسي شيوا سته ھو جاتي ھئە؟

اُتر :- ائسي آتمائون ڪي سرپشت سھيوگ سين شيوا ڪا ور ڪيہ قليپوٽ ھو جاتا ھئە۔ سپڪا سھيوگ ھين ور ڪيہ ڪا پاڻي بن جاتا ھئە۔ جئسي ور ڪيہ ڪو پاڻي ملي تو ور ڪيہ سين قل ڪتنا آڇا نڪلتا ھئە، ائسي سرپشت سھيوگي آتمائون ڪي سھيوگ سين ور ڪيہ قليپوٽ ھو جاتا ھئە۔ تو ائسي باپ دادا ڪي دل تخت نشين، شيوا ڪي ڏن ۾ سڌا رھني والي، پرورتي ۾ ڀي سمرپت رھني والي ٻڄي ھو نان۔ آڇا۔ اور شانتی۔

وردان - يتارت وڌي دواران وئرت ڪو سماپت ڪر نمبرون ليني والي

پرماٽر سڌي سوروپ پو

جئسي روشني سين انڌڪار سته ختم ھو جاتا ھئە۔ ائسي سميه، سنڪلپ، سواس ڪو سقل ڪرني سين وئرت سته سماپت ھو جاتا ھئە، ڪيونڪ سقل ڪرني ڪا ارت ھئە سرپشت طرف لگانا۔ تو سرپشت طرف لگاني والي وئرت ڀر ون ڪر نمبرون لي ليتي ھئە۔ اُنھون ڪو وئرت ڪو استاپ ڪرني ڪي سڌي پراپت ھو جاتي ھئە۔ يھي پرماٽر سڌي ھئە۔ وھ رڌي سڌي والي الپ ڪال ڪا چمتڪار ڊڪاتي ھئە اوڙ آپ يتارت وڌي دواران پرماٽر سڌي ڪو پراپت ڪرتي ھو۔

سلوگن - آپڪاري ڀر ڀي آپڪار ڪرني والا ھين گياني تو آتما ھئە۔